

Falta un minut perquè acabi el partit i perdem per un punt.

—**Delly, estic lliure!**— crida el meu millor amic, en Sam, des de fora del cercle de tirs lliures. Em giro cap a ell i li passo la pilota. En Sam és molt més alt que tots els de l'equip júnior del Castlemaine Cannons. L'atrapa, però, just abans que pugui llançar-la, dos defensors corren cap a ell, movent els braços **com bojós**.

M'aparto del base que em defensa i em desmarco fent una finta cap a la cistella.

—**SAM!**—crido. El base ve cap a mi a tota velocitat, però en Sam em torna la pilota, i jo corro cap a l'esquerra, l'atrapo i...

...Em quedo encallat! El defensa m'ha immobilitzat el braç amb el colze!

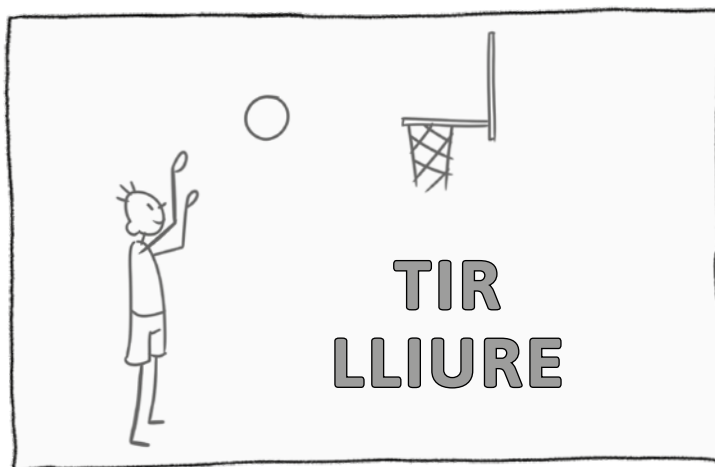
Intento deixar-me anar per aconseguir un llançament net, però no puc.

Sona el xiulet.

—**Falta personal.** Dos tirs per als Blazers! —indica l'àrbitre, un tipus enorme i pèl-roig amb els cabells de punxa.

Em fa mal el braç. Però els tirs lliures ens poden donar els dos punts que necessitem per guanyar el partit.

—Pren-te el teu temps, Delly —crida en Luke, el nostre entrenador, mentre em situo a la línia de tirs lliures.

Doblego els genolls.

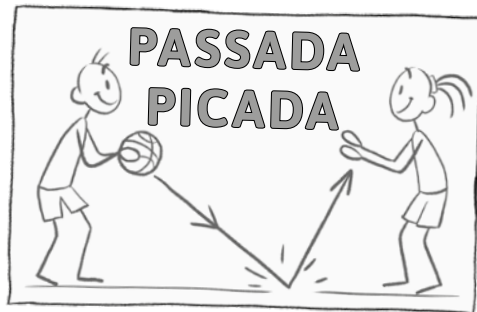
A punt.

Llanço la pilota.

Fallo el tir.

L'àrbitre recupera la pilota i me la torna amb una passada picada. Respiro fondo.

He malbaratat la primera oportunitat de guanyar el partit, però si aconseguixo que entri el segon llançament

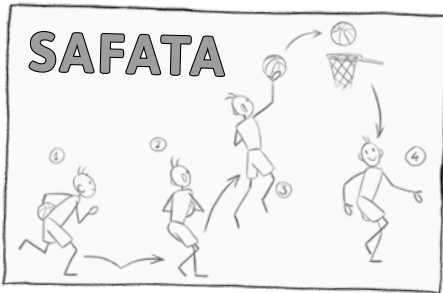
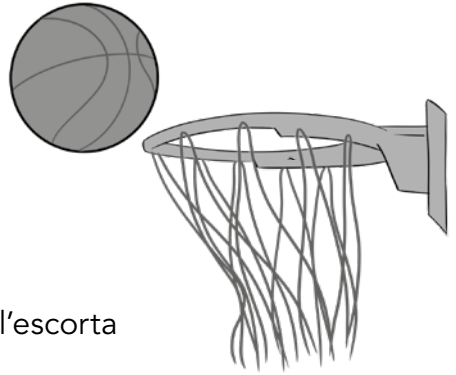
encara podré empatar i potser aconseguir una pròrroga.

Des de la banqueta, els companys de l'equip m'animen i aplaudeixen.

VINGA, DELLY!
POTS FER-HO!

Faig el segon llançament.

La meva punteria és bona, però llanço la pilota amb massa força i aquesta rebot a la part de darrere del cercol i cau directament a les mans de l'escorta de l'altre equip.

Aquest recorre el camp i fa una safata. Anota just quan sona la botzina.

No m'ho puc creure. **Acabo de perdre el partit!**

Em sento una mica atordit mentre estrenyem la mà als jugadors dels Cannons.

—**No passa res, Delly**—diu en Sam.

Però sé que no és així. Intentaré practicar sense descans.

Després de beure una mica d'aigua, tots ens reunim al voltant d'en Luke.

—Nois, heu jugat bé —ens diu—. Heu mogut bé la pilota i heu fet bones passades, però els Cannons han guanyat perquè la nostra defensa és fràgil.

—I jo he fallat els dos tirs lliures —afegeixo—. Si els hagués encertat, hauríem guanyat.

—És veritat —assenteix en Luke—, però el bàsquet és un **esport d'equip** i, com a equip, hem fallat molts rebots i hem deixat que els Cannons fessin massa contraatacs. En el proper entrenament, practicarem alguns exercicis extres per reforçar la nostra defensa. Així, als nostres rivals els

resultarà molt més difícil anotar punts contra nosaltres.

N'estic del tot segur!

—Contra quin equip jugarem la setmana que ve, entrenador? —pregunta en Sam.

En Luke treu el mòbil per comprovar el nostre calendari.

—La setmana que ve descanseu —diu.

—**Ohhh!** —protestem. Només la Jill i l'Anna semblen contentes. Elles juguen juntes a voleibol quan no hi ha partit de bàsquet.

—I l'altra setmana? —pregunto.

—Mmm, que estrany —diu en Luke, arrufant les celles—. No sabia que entressin a la lligueta.

—DIGUE'NS HO, LUKE!

—Qui?

—Qui són?

—**DIGUE'NS-HO, LUKE!** —diem, i ens hi acostem per poder veure la taula en el seu mòbil.

Ens aparta amb el braç.

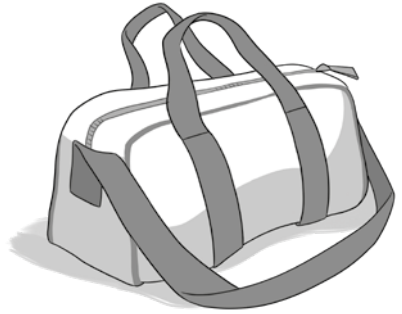
—Tranquils, Blazers. No passa res..., però, bé, són un equip **molt bo**.

—Qui? —tornem a preguntar.

—Els Jaguars —xiuxiueja en Luke. S'ha posat una mica pà·lid, i això no és un bon senyal. En Luke normalment sembla molt relaxat i segur.

—Qui són? —pregunta en Mick.

—Els Jaguars són un equip de Melbourne —explica en Luke—. Enviaré un correu als vostres pares per organitzar-nos per anar-hi amb cotxe. Vinga, nois, ens veiem a l'entrenament de dimecres. I no arribeu tard! Necessitarem **entrenar al màxim** per poder jugar contra els Jaguars!

En Luke recull la seva bossa d'entrenament i marxa.

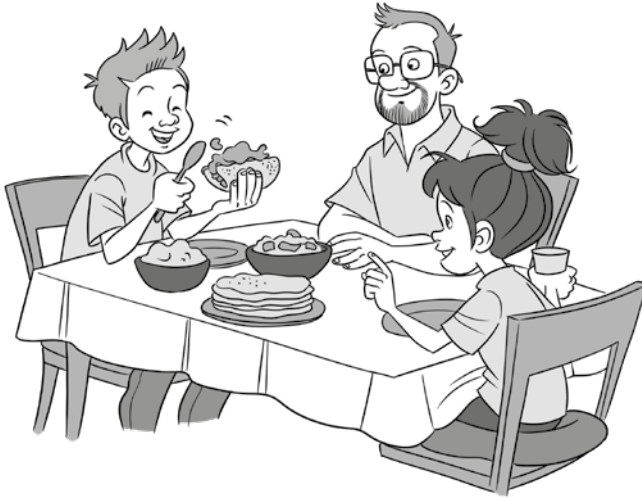
El seguim amb la mirada, desconcertats.

Qui són aquests Jaguars? I per què han fet que en Luke es posés tan blanc?

A la nit, per sopar, hi ha el meu menjar preferit: **tacos de pollastre!** La mare, la Yana i jo preparem el farciment mentre el pare i l'Ingrid paren taula.

—Això té una pinta deliciosa, Matt —diu la mare,
picant-me l'espatlla—. Gràcies per la teva ajuda.

—Sí, Matthew —diu l'Ingrid, la meva germana
petita—. Podries deixar el bàsquet i fer-te xef.

—I un be negre! —protesto, i poso una cullerada de
guacamole per sobre del meu primer taco—. No penso
deixar el bàsquet per res. —I aleshores recordo l'equip
que en Luke ha anomenat després del partit d'avui—.
Pare, has sentit a parlar dels Jaguars?

—No són uns animals semblants al lleopard? —diu el pare.

—No, pare. Em refereixo a un equip de bàsquet —aclareixo.

—Que són famosos? Juguen a l’NBA? —pregunta.

—Són un equip de Melbourne —explico—. Jugarem contra ells d’aquí a dues setmanes. Es veu que són molt bons.

—Vosaltres sou bons —assegura el pare, i em pica l’ullet—. No crec que un equip que té el nom d’un gat tingui gaires oportunitats contra els Blazers!

Després de sopar me’n vaig cap a l’ordinador del pare i busco:

Equip de bàsquet dels Jaguars de Melbourne

Unes fotos d’aspecte molt professional apareixen a la pantalla. Els jugadors són més o menys de la meva edat, però se’ls veu molt forts i en forma. Porten samarretes

JAGUARS D'AUSTRÀLIA

Els Jaguars d' Austràlia són una organització de bàsquet juvenil de Melbourne formada el 1999 per un jugador dels Boomers, Jude Smith. Els equips dels Jaguars són coneguts pel seu potent atac, amb jugadors tant juvenils com de categoria superior que anoten una xifra rècord de punts cada any.

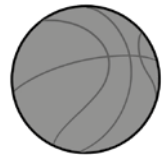
Els Jaguars entrenen al **Complex Esportiu de Melbourne**, al costat d'equips professionals de l'NBL, com el Melbourne City. Els jugadors del City sovint els ajuden en les seves sessions d'entrenament. L'organització dels Jaguars està considerada fonamental per formar joves talents del bàsquet a l'estat de Victòria. Molts jugadors dels Jaguars de l'equip sènior acaben jugant per al City. I més de deu d'aquests jugadors han jugat fins i tot amb la selecció d' Austràlia.

Actualment, els Jaguars estan dirigits per l'antic entrenador dels Boomers, **Marshall Reynolds**, i patrocinats per Pneumàtics Dex Pty Ltd.

vermelles i verdes. Les seves sabatilles són totalment blanques. Segueixo buscant. Fins i tot tenen la seva pròpia pàgina a la Wikipèdia!

Com? Enretiro la cadira amb rodes i miro fixament la pantalla. En Marshall Reynolds és el seu entrenador? Els Jaguars tenen un contracte de patrocini? I entrenen al Complex Esportiu de Melbourne? Si tot això és veritat, jugar contra ells serà molt més dur del que em pensava!

Envio un correu al nostre equip:

